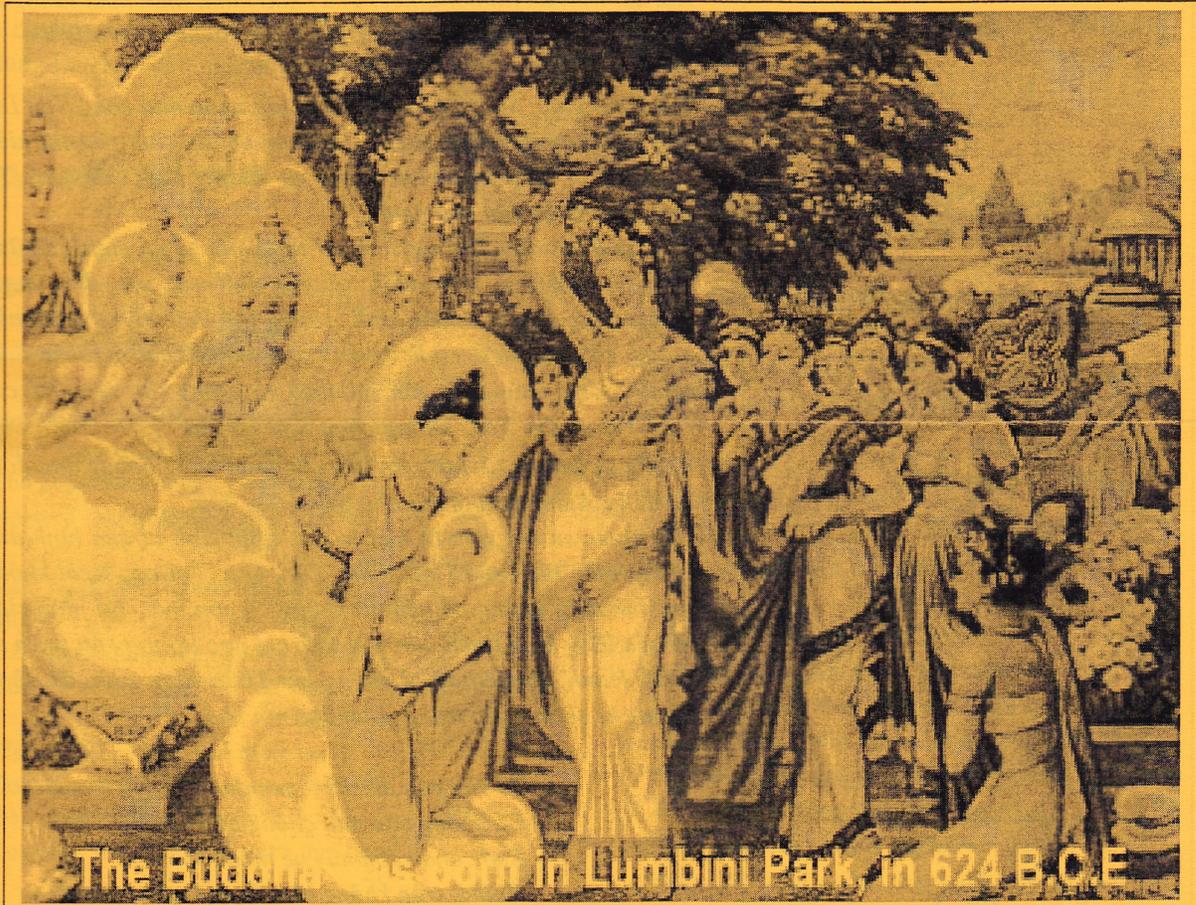

BẢN TIN

Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

9909 Waterview Road- Raleigh NC 27615 Phone (919) 272-5020 Email: KimmyNC@CS.com
Web Page <http://hometown.aol.com/tong57/index.html>

The Buddha was born in Lumbini Park, in 624 B.C.E

Mừng Khánh Đản Phật Lịch 2546
Tưởng niệm giỗ 100 ngày Hòa Thượng Thích Đức Nhuận

Năm thứ 12 Số 90
Phật Lịch 2546
Ngày 15-5-2002

MỤC LỤC

*

Vườn Lâm Tỳ Ni	Trang 1
Không sinh không diệt	2
Thi Kệ & Thơ	3
Thư của Thầy Tuệ Sỹ	4
Tưởng Nhớ Thầy	5
Một Kỷ Niệm	6
Thơ Hóa Thân- Hình ảnh	7
Bồ Đề Gãy Đổ	8
Mỗi Ngày Cười Thêm	11
Tin Tức & Thư Tín	12

KHÔNG SINH KHÔNG DIỆT

Như hàng năm, Lễ Phật Đản lại về với Phật tử khắp năm châu. Đức Phật ra đời đem chân lý nhiệm mầu giúp chúng sinh thoát nguồn mê bể khổ, dạy chúng sinh tìm về giác ngộ.

Với chúng ta, lễ mừng Khánh Đản năm nay cũng là ngày giỗ 100 ngày Hòa Thượng Thích Đức Nhuận xả bỏ báo thân. Thầy ra đi âm thầm trong sự bưng bít của chế độ. Đám tang Thầy không nhiều người đưa vì sự khủng bố của nhà nước, nhưng trong lòng mỗi người Phật tử Việt Nam là một nỗi rung động sâu xa, tràn đầy thương tiếc. Thầy khả kính, hiền hòa, từ bi, độ lượng, nhưng vô cùng can trường và bất khuất trước bạo lực.

Với con người, Sinh Tử là việc luân hồi nhân quả còn “Như Lai vốn không sanh không diệt, vì hóa độ chúng sinh nên thị hiện sanh diệt”. Chúng ta vui mừng và thương tiếc việc Sinh Tử theo cảm nhận của con người.

Tuy đã được dạy “Trong sinh có tử, trong tử có sinh”, những điều như sinh-tử, trên-dưới, xấu-tốt, thiện-ác v.v. đều tương sinh, tương duyên, tương khởi, không thể loại bỏ một cái này mà có cái kia được, cả hai hiện tượng này là hai mặt của thực tại đời sống, chúng rất gần với nhau và nương vào nhau mà có: **“Bồ Tát và Dạ Xoa, không cách một sợi chỉ”** (Kinh Pháp Cú), nhưng sự sinh ly tử biệt vẫn làm chúng ta bàng hoàng đau đớn, và để lại niềm thương nỗi nhớ trong tâm hồn.

Các thiền sư coi sinh tử như huyễn, nhìn sinh tử qua hình ảnh tứ đại biến hiện của Đất, Nước, Lửa, Gió. Với các Ngài không có sinh diệt, không có đến đi, không có còn mất. Để nhìn sinh tử qua lăng kính thiền, xin mời anh chị đọc lời thơ của thiền sư Nhất Hạnh, khuyên đệ tử phòng khi Thầy vãng sinh, để đệ tử không bị chìm ngập trong niềm đau nỗi khổ:

Ta vẫn còn đến đi thông dong
 Có không còn mất chẳng băn khoăn
 Bước chân con hãy về thanh thân
 Không tròn không khuyết một vầng trăng

Gió vẫn còn bay con biết không
 Cho mưa xa tiếp áng mây gần
 Hạt nắng từ cao rơi xuống thấp
 Cho lòng đất thấy bầu trời xanh

Chân Đại Lượng

THI KÊ NHẬT DỤNG

5. RỬA TAY

*Mức nước để rửa tay
Xin nguyện cho mọi người
Có đôi bàn tay khéo
Gìn giữ trái đất này*

Đất giữ gìn nước. Nước làm cho đất sống. Nước đến với ta như một thông điệp của đất. Trái đất xinh đẹp của chúng ta đang lâm nguy. Chúng ta đang làm khô cạn những kho tài nguyên của

trái đất, làm ô nhiễm sông hồ, biển cả, tiêu diệt môi trường sinh hoạt của nhiều loài. Chúng ta lại đã làm ra trên năm mươi ngàn vũ khí nguyên tử có thể đủ sức để tiêu diệt mấy mươi lần trái đất. Nền văn-minh của chúng ta có thể bị tiêu diệt nay mai vì sự ngu si, niềm sợ hãi và lòng căm thù của chúng ta đối với nhau. Bạn nhìn lại hai bàn tay bạn dưới vòi nước chảy, chúng ta có đủ sáng suốt và khôn khéo để giữ gìn và bảo vệ trái đất xinh đẹp của chúng ta không?

====@@@&&&@@@====

ĐÃ VỀ ĐÃ TỚI

Người đã về chưa hay đã tới,
Trên xe lăn đưa dáng Lam gầy.
Sao trong mắt, sao sa giọt nhớ,
Anh Chị Em tình nghĩa đong đầy.

Gia Đình thao thức nguyện cầu
Quan Âm Đại Sĩ, người mau an lành,
Cho Đoàn Bướm lượn vườn xanh,
Hoan ca sen trắng năm nhành nở hoa

Năm mạch sống nguồn tim rạn nứt,
Một mối tình Lam dạ thủy chung.
Đất Phật, đường hành hương chưa dứt,
Chuyến xe lăn đâu phải sau cùng.

Tỉnh mơ trong giấc bao dung
Con thuyền Bát Nhã kết từng Đóa sen
Đàn chim Lam vỗ cánh mềm
Tung bay theo sóng, lối quen thuyền về.

Người đã về chưa? Hay đã tới?
Áo Lam xưa đứt mất đường may.
Cõi Tịnh Độ, trăm năm vẫn đợi,
Áo chưa khâu ! Trần thế còn dài

Như Không

*Viết ngày 21 tháng 4/2002
Đại Hội HT/GĐPT Miền Tịnh Khiết Kỳ 7
Thân tặng Chị S. Tâm Phùng – Tác giả sách “Đã Về Đã Tới”*

ÁNH ĐẠO VÀNG

Trước giấc mộng thường đi vào hư ảo
Con vẫn hằng đêm tưởng niệm tâm thành
Đức Đại Từ Bi ngự ở trên cao
Đưa Phật pháp soi đường con mỗi bước

Kể từ mấy ngàn năm về trước
Bảy bước chân, Ngài đến cõi ta bà
Ánh đạo vàng tỏa sáng khắp trần gian
Cho nhân loại một con đường thoát khổ

Con vẫn biết cõi đời là bể khổ
Kiếp làm người sao tránh khỏi sân si
Quyết một lòng theo ánh đạo từ bi
Nương chánh pháp tìm về chân thiện mỹ
“Phật tại tâm” gắng lòng trì ngũ giới
Có căn duyên sống đẹp đạo làm người
Gieo giống lành ất gặt nhiều quả ngọt
Nhân hữ tài phi đức cũng bằng không
Rồi kiếp luân hồi rồi quả báo đáo lai
Và biết bao điều ngày mai chờ phía trước

Tâm chí thành con trì Kinh niệm Phật
Hương lòng lành theo ánh đạo vàng soi
Một ngày đi qua rồi nhiều ngày nữa
Sẽ thấy lòng thơ thới vạn niềm vui.

Kim Dung

THƯ CỦA THẦY TUỆ SỸ KÍNH GỬI HÒA THƯỢNG MÃN GIÁC

Già lam, Jan 22 2002, Pl. 2545

Kính gửi Thầy Thích Mãn Giác - Chùa Việt Nam

Thầy tôn kính,

Vì con không có địa chỉ của Thầy nên con phải nhờ trung gian chuyển thư đến Thầy. Thầy Đức Nhuận vừa viên tịch. Chiều hôm qua, con được tin Thầy bệnh nặng, đang được đưa đi cấp cứu tại bệnh Đai học Y dược. Con vội vàng lên bệnh viện, lúc bấy giờ là 3 giờ chiều, ngày 21 tháng giêng 2002. Đến nơi, con được vào thăm Thầy. Lúc đó các bác sỹ và y tá, khoảng 10 người, đang làm thủ pháp hô hấp nhân tạo, và cho Thầy thở oxy. Vì đang làm cấp cứu nên bệnh viên bảo người nhà ra ngoài hết. Chúng con ra ngoài ngồi đợi. Đến khoảng 4 giờ 50 phút, y tá ra gọi người nhà của bệnh nhân vào. Chúng con vào một lát, thì bác sỹ cho biết Thầy đã đi rồi. Họ cho phép đưa nhục thân Thầy về chùa. Chúng con đề nghị bệnh viện cho xe. Họ đồng ý. Sau đó, các thiết bị cấp cứu được tháo gỡ, và chúng con đã theo xe cấp cứu hộ niệm rước nhục thân Hoàng Thượng về chùa. Vì tất cả chúng con đều là khách tăng của chùa, nên theo hướng dẫn của chùa, tạm quàng nhục thân Thầy dưới sân chùa. Một lát sau, Thầy Giác Dũng và Ni Sư Tịnh Nguyên đến. Hai vị gặp Thầy Đức Nghiệp, đề nghị rước nhục thân Hoà thượng lên nghỉ tại phòng riêng của Thầy. Hoà Thượng Đức Nghiệp nói, Công an Thành phố vừa gọi điện ra lệnh niêm phong ngay phòng Thầy, do đó không đưa lên đó được. Các vị có tranh luận với HT Đức Nghiệp một lúc lâu, có khi lớn tiếng kêu khóc. Nhưng HT Đức Nghiệp cương quyết chấp hành lệnh của Công an. Do đó, các vị quyết định rước nhục thân Thầy lên quàng tại phòng khách riêng của Thầy trên lầu. Chúng con, gồm một số các Thầy hiện diện, đồng nghiêng vai rước nhục thân Thầy lên lầu. Sau đó, các Thầy giúp lau mình Thầy, và thay y phục. Rồi chúng con cùng các Thầy các Cô đánh lễ nhục thân Thầy và đồng thanh niệm hồng danh Phật để tiễn biệt Thầy.

Con cũng có gặp Thầy Đức Nghiệp để hỏi ý kiến về tang lễ. HT Đức Nghiệp nói, để chờ Chư Tăng Ni trong tông môn họp mới quyết định ngày giờ. Nhưng HT Đức Nghiệp cũng cho biết ý riêng, là sáng mai, ngày 22 tháng giêng 2002 sẽ nhập liệm, nhưng chưa quyết định giờ. HT Đức Nghiệp cũng nói, vì chỉ được phép quàng tại chùa ba ngày thôi, nên ngày 12 tháng 12 âm lịch sẽ làm lễ hoá thiêu.

Thầy ra đi rất nhẹ nhàng. Chỉ tỏ vẻ hơi đau nhức một chút khi đưa lên xe cấp cứu. Lúc đó, Thầy bảo đỡ Ngai ngồi dậy, vì khó thở. Rồi Hoà Thượng đưa tay nắm chặt thành ghế trước để chịu đựng. Có lẽ sự đau đớn không ít. Nhưng Thầy đã khắc phục nên không có dấu hiệu gì quằn quại vì đau nhức. Sau đó thì Thầy hôn mê dần, cho đến khi ngưng thở. Thầy nằm như đang ngủ, với gương mặt từ hoà, an nhiên. Chúng con không ai mang máy hình theo nên không ghi lại được hình ảnh cuối cùng này.

Con nhớ ngày đầu tiên, khoảng năm 1965, con lên hầu Thầy ở Giác Minh, và trình Thầy xem bài con mới viết về Trung quán. Thầy khen, và cho đăng lên tạp chí Vạn Hạnh. Rồi Thầy khích lệ, con tiếp tục viết. Vừa học, vừa nghiên cứu vừa viết; nhờ thuận duyên này mà sự học hỏi giáo lý của con rất tiến bộ. Sau đó Thầy gọi con về làm Thư ký tòa soạn cho tạp chí; cho đến khi con trở về Huế, cuối năm 1966. Thầy là vị Thầy đã đi đầu dắt con những bước đầu trong cuộc đời học đạo và hành đạo của con.

Hiện nay, Chư vị Tôn túc đồng hàng với Thầy không còn bao nhiêu vị. Con biết Thầy là một trong các vị Sư Trưởng của con, mà đạo tình đối với Thầy Đức Nhuận rất thâm thiết, và đã cùng với Thầy Đức Nhuận lãnh đạo Tăng Ni Phật tử Việt nam vượt qua những thử thách gian nan nhất trong những ngày đen tối của lịch sử dân tộc và đạo pháp. Cho nên, trước sự đời biến chuyển không thường, đạo tích của bậc Cao tăng thực học đã đến và đã đi, vĩnh viễn ra đi, còn ghi lại đậm nét trong tư duy thiền quán của Chư vị Trưởng bối đồng hàng. Trong cảm xúc đó, con kính gửi đến Thầy mấy dòng suy tưởng, ước nguyện rằng ân đức của các bậc Sư Trưởng hiện tiền vẫn luôn luôn là bóng cây trí tuệ che mát chúng con trong vô vàn thử thách mà chúng con vẫn đang phải cố gắng tự mình vượt qua để thành tựu một phần trong tâm nguyện vô biên của những người đã dâng hiến cả cuộc đời của mình tu học và hành trì Chánh pháp.

Con kính lễ Thầy,

Tuệ Sỹ

Thượng Tọa Thích Tuệ Sỹ là phó chủ tịch Viện Hóa Đạo ở trong nước, đồng thời là Tổng Thư Ký Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất. Hoà Thượng Mãn Giác cho rằng Thượng Tọa là một viên kim cương lẫn trong đám sỏi.

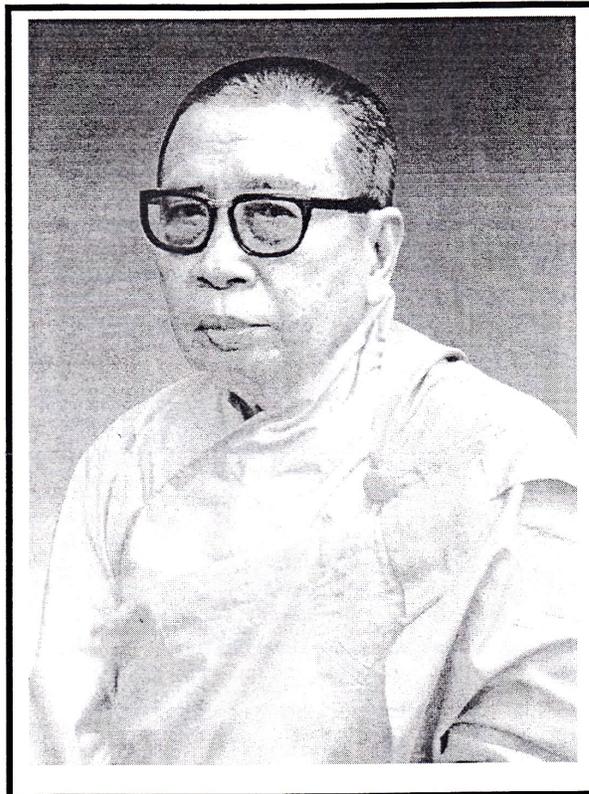
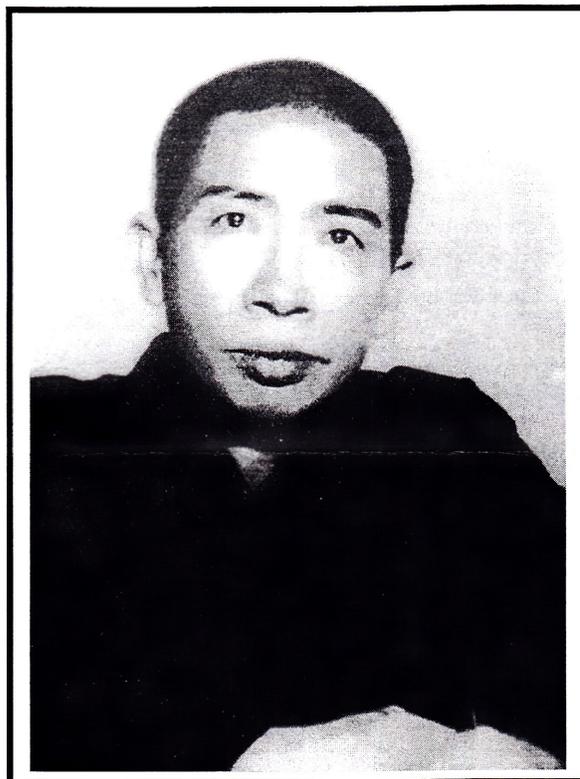
Tưởng niệm Ngày Giỗ thứ 100 Hòa Thượng Thích Đức Nhuận

Pháp hiệu TRÍ TẠNG Thế danh Đồng Văn Kha

14 tháng Chạp năm Quý Hợi (19/01/1924)

09 tháng 12 năm Tân Tỵ (21/01/2002)

79 Tuổi Đời - 59 Tuổi Đạo

Một Đời Hy Sinh Cho Đạo Pháp và Dân Tộc

Kính nguyện giác linh của Đại lão Hòa Thượng mãi mãi là nơi nương tựa của Tăng Ni, đoàn sinh GDPT, cùng tín đồ Phật Giáo trong nước cũng như ngoài nước.

Người đã hằng thương yêu và dìu dắt Anh Em Gia Đình Phật Tử chúng con.

Với niềm thương tiếc sâu xa, chúng con nguyện theo bước chân Người, nguyện xả thân vì Đạo, vì Đời, nguyện sống dũng mãnh như Người đã dạy:

“Bằng đôi chân của mình mời người hãy đi lên”.

Một kỷ niệm của Thầy Đức Nhuận

Thiện Hòa Trần Quốc Bình

Trước khi hoàn tất bài viết đầy đủ về Thầy Đức Nhuận, để kịp bài cho Bản Tin Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại, tôi xin trích phần viết về Thầy trong tác phẩm “Năm Năm Hoạt Động Văn Nghệ Ở Mĩ (1995-2000)” của tôi sẽ in vào năm 2003 để ACE cùng biết:

Trước 1 ngày dời Việt Nam sang Mỹ định cư theo diện HO, ngày 13-6-1995 tôi đến thăm Thầy Đức Nhuận ở Chùa Giác Minh và chụp với Thầy vài kiểu hình kỷ niệm. Dịp này tôi gặp lại Trưởng Khoan Hồng. Chúng tôi cũng chụp hình chung với nhau. Cuối năm 1995, gia đình ở Việt Nam gửi qua một hộp đựng rất nhiều Thiệp chúc Tết, thư, và thơ của bạn bè mới gửi cho tôi sau khi tôi đã sang Mỹ; trong đó có tờ tư liệu và thơ của Thầy Đức Nhuận. Tờ tư liệu in photocopy, gấp làm 3, gồm 6 cột.

Cột 1. Hình Lăng Mộ Vua Hùng Thứ Sáu.

Cột 2. Cung Chúc Tân Xuân (viết tay bằng bút bi màu đỏ) và 2 câu đối:

- Lăng tẩm tự năm nào, núi Tản sông Đà, non nước vẫn quay về đất Tổ.
- Văn minh đang buổi mới, con Hồng cháu Lạc, giống nòi còn biết nhớ mồ ông.

(Câu đối bằng chữ nôm tại Lăng Vua Hùng Thứ VI)

Cột 3. Gồm 2 bài thơ:

Viếng Mộ Vua Hùng

Mười tám đời vua nước Việt hùng
Bốn nghìn năm lễ cháu con chung
Hương mây một đóa dâng lên Tổ
Nguyện đá vàng gìn giữ núi sông.

Ngày 09 tháng 8 Phật lịch 2539

(3 tháng 9 năm 1995)

Luận Anh Hùng

Kính dâng các bậc Anh Hùng Dân Tộc
Xưa nay những đấng (gọi) anh hùng
Trang trải cho đời nợ núi sông
Tâm tựa trăng soi lòng biển thẳm
Trí như hoa nở mặt trời hồng
Mở ra đường sáng tình thương lớn
Khởi dậy niềm tin nghĩa sống chung
Dân tộc văn minh, đời thịnh trị
Vinh quang nước Việt giống Tiên Rồng.

Trí Tạng Thích Đức Nhuận

Cột 4. Bài thơ Lễ Phật Chùa Hương

Bỏ Tát Quan Âm giáng cõi trần!
Hiển linh Hương Tích cứu sinh dân.
Lòng Từ mở rộng càn khôn hẹp;
Mắt Phật nhìn xa nhật nguyệt gần.
Giọt nước cam lồ ... tiêu nghiệp chướng;
Nhành dương giải thoát xóa oan khiên.
Ngàn năm công đức soi kim cổ...
Phong cảnh trời Nam hiện cõi Thiên.

Ngày 4 tháng 9 năm 1995

Trí Tạng Thích Đức Nhuận

(Với triện sơn và chữ ký của tác giả)

Cột 5 & 6: ...

Nhân dịp về thăm quê hương, ngày 9 tháng 8 Ất Hợi (3-9-1995), từ Nam Định, chúng tôi khởi hành lúc 7 giờ 30' đi xe thẳng tới Đền Hùng (Vinh Phú) đúng 12 giờ 30' dừng chân tại Công quán mua hương, cả bốn người cùng đi vào cổng đền, qua nhiều bậc tới Đền Hạ và chùa Thiên Quang, ngôi chùa được xây dựng lại vào thế kỷ XVII, trong chùa có nhiều pho tượng đẹp, đặc biệt là pho QUAN ÂM NAM HẢI.

Tam quan xây dựng thời Hậu Lê, có treo quả chuông lớn được đúc vào đầu thế kỷ XVIII.

Đền Hạ: là đền có nhiều dấu tích kiến trúc cổ dân gian. Tương truyền đây là nơi mẹ Âu Cơ đẻ ra bọc trăm trứng, tổ tiên của người Lạc Việt.

Đền Trung: được xây dựng trước thời Lý - Trần, bị giặc ngoại xâm tàn phá, sau xây dựng lại.

Đền Thượng: trùng tu vào những năm 1917-1922. Trên đỉnh núi này (cao 175m so với mặt biển), Vua Hùng lập miếu “KÍNH THIÊN LĨNH ĐIỆN” để làm lễ tế trời đất. Bên cạnh sân Đền có Cột Đá Thờ do Thục Phán (An Dương Vương) đã dựng cột đá thờ này sau khi lên ngôi, “nguyên sẽ đời đời giữ gìn lăng miếu và cơ nghiệp Vua Hùng truyền lại”. Cũng tại đây có dựng tháp mộ Vua Hùng thứ VI.

Hai bài thơ - Viếng Mộ Vua Hùng và Luận Anh Hùng - tôi đã chọn đăng ở trang 44, Đặc San Tuổi Hạc Xuân Nhâm Ngọ (2002) của Hội Người Việt Cao Niên Miền Nam California tại San Diego năm thứ 22. Nay xin ghi lại đây đủ để làm kỉ niệm với Thầy.

Tác phẩm của Thầy gồm có:

1. Phật Học Tinh Hoa
2. Thi phẩm Gió Thiêng
3. Chuyển Hiện Đạo Phật vào Thời Đại
4. Trao Cho Thời Đại Một Nội Dung Phật Chất
(Buddhistic Revelation to Modern World - Letter to World Intelligentsia)

Trần Quốc Bình

*****

HÓA THÂN

Để ghi lại những kỷ niệm và suy nghĩ
về Thầy Thích-Đức-Nhuận

Về thăm Thầy cũ chùa xưa
Chùa hoang Phật lạnh Thầy giờ tọa đâu?
Chuông buồn lạc nhịp đổ mau
Mồ khô âm lạnh khổ đau luân hồi.
Nhớ xưa Thầy quán đạo đời
Ưu tư thân phận kiếp người lắm than.
Thương dân tộc quá nghèo nàn
Tăm ngàn thứ giặc lại còn vô minh.
Mong đời hiểu nghĩa tử sinh
Diệt tan dục vọng hữu tình si mê.
Mong nhân thế hết hận thù
Tìm đường giải thoát cùng về cõi không.
Thầy tôi không sẽ về không
Hóa thân Bồ Tát sống cùng nhân gian.
Nam mô Phật chuyển pháp luân
Chúng sinh hạnh phúc niết bàn là đây.

DUY NGHIỆP Bùi Duy Thuyết

Hòa Thượng Thích Đức Nhuận
và Trưởng Trần Quốc Bình tại chùa Giác Minh 6/1995

TINH THẦN BI - TRÍ - DŨNG

*

“Vì lý do gì, các Thầy làm việc trong
GHPGVN, đó là những vị hết sức kham
nhẫn, các đạo hữu không nên bất kính với
những vị ấy.”

Hòa Thượng Thích Đức Nhuận

GIỚI THIỆU SÁCH MỚI

Bản Tin xin giới thiệu với quý Trưởng hai tập thơ *Trả Lại Cho Em* và *Tuổi Bốn Mươi* của “thi-sĩ nhà” Trần Quốc Bình. Mỗi tập dày 90 trang, khổ nhỏ 8 x 5, bìa full color tuyệt đẹp. Ấn phí \$10 một tập. Xin liên lạc với Trưởng Trần Quốc Bình P. O. Box 5225 San Diego, CA 92165. Tel. (619) 284-9001 Emai BinhQuocTran@TNS.net

Tập thơ sẽ ra mắt tại San Diego ngày 9 tháng 6, 2002.

BỘ ĐỀ GÂY ĐỒ

Phúc Trung

Tôi nghe giọng nói của Trường Đặng Đình Khiết từ Hoa Thịnh Đốn nhấm ở trong máy, thoáng qua tôi không nghe rõ nội dung, phải nghe lại lần thứ hai, dường như tôi không tin nhưng sự thực đã báo Hòa Thượng Đức Nhuận đã viên tịch rồi, tôi nhớ lại tháng trước được tin Ngài đã nhập bệnh viện Thống Nhất để điều trị - Bệnh viện ấy vốn là Bệnh Viện Vi Dân do phu nhân Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu chủ trì gây quỹ xây dựng, sau ngày Cộng sản chiếm miền Nam, họ lấy bệnh viện ấy đổi tên Thống Nhất, dành riêng điều trị cho đảng viên Cộng Sản.

Hung tin này, làm cho tôi bàng hoàng xúc động, vì những năm tháng sau này Người đã dành cho tôi biết bao ưu ái, tuần trước, tôi mới vừa đọc lời giới thiệu của Người viết trong tập sách Phật Giáo Trên Toàn Thế Giới do Tỳ Kheo Thích Nguyên Tạng ở chùa Quảng Đức, Úc gửi sang tặng, trong đó còn ghi rõ những ưu tư của Người về Phật Giáo Việt Nam, và ngoài ra những gì Người đã nói với chúng tôi về vận nước nổi trôi trong bàn tay của những người cộng sản.

Trong tôi như một trận cuồng phong, cành nghiêng lá đổ, như cành cây đa cổ thụ trước sân chùa đã trốc gốc trơ thân, không còn là cây cao bóng mát che chở cho chim chóc, cỏ hoa trong sân chùa, không còn điểm cao để người ta nương đó lần tới mái chùa, lắng tai nghe câu kinh, tiếng kệ học đạo giải thoát, yêu nước, thương nòi.

Qua phút xúc động ấy, tôi báo cho nhà tôi biết nỗi buồn của nhà tôi và các con vừa mới viên tịch, rồi tôi mở máy lên Mạng để tìm tin, tin đầu tiên tôi nhận được do một Huỳnh Trường gửi tới, chính nhận từ tin ấy Trường Khiết đã báo cho tôi :

Kính gửi: - Anh Tông - Anh Khiết.

Thầy Đức Nhuận đã từ giả chúng ta lúc 17 giờ 50 phút ngày 21 tháng 1 năm 2002 (nhằm ngày mùng 9 tháng 12 năm Tân Ty). Thầy ra đi trong sự hôn mê do đột quy tim (máu đông cục bộ).

Trong suốt quá trình Thầy ra đi, các người thân của Thầy có mặt như Thầy Tuệ Sỹ, Thầy Hiền và một số Thầy ở chùa Già Lam. Thầy Tuệ Sỹ có hỏi ý kiến Thầy Đức Nghiệp về hậu sự của Hòa Thượng, đây là ý kiến sơ khởi của Thầy Đức Nghiệp:

1/ Theo quy định của Nhà nước chỉ cho quản xác trong 3 ngày.

2/ Giờ tẩn liệm Hòa Thượng vào chiều mai.

3/ Theo Thầy Đức Nghiệp, vừa cười vừa nói “ Hộ pháp đã cho biết Hòa Thượng mất !!!”. Trong suốt quá trình, các Thầy thân cận và em đưa Hòa Thượng vào bệnh viện, các tai mắt của chính quyền đều có mặt. Các cấp địa phương cũng đã có mặt lúc đưa Thầy về chùa Giác Minh.

Xin các anh chị niệm Hồng danh Đức Phật hộ niệm cho Thầy.

Phúc Thiện.

Ngay sau đó, tôi vội vàng gửi Điện tử thư cho toàn thể anh chị em Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm thông báo đại tang này, đồng thời tôi cũng gửi báo tin cho Thầy Nguyên Tạng ở Úc, về Gia Đình Phật Tử Việt Nam thì tôi cũng thấy đã có Điện tử thư của gdal groupe thông báo tin này, tôi cũng tiếp gửi vào đó lá thư trên. Rồi tôi làm Trang nhà để đưa lên Mạng trong đó có Tiểu sử của Hòa Thượng và gửi tiếp một Điện Tử thư khác để báo tin anh chị nào muốn rõ xin vào Trang nhà Ái Hữu Vĩnh Nghiêm xem, hôm sau tôi có thêm tài liệu, ghép thêm thư của Thầy Tuệ Sỹ và những hình ảnh từ Việt Nam gửi sang cũng như ảnh chân dung của Hòa Thượng do Thầy Nguyên Tạng gửi tới. Sau này tôi còn nhận được ảnh Ban Hướng Dẫn Trung Ương do anh Như Thật Nguyễn Công Minh và những Huỳnh Trường khác đến kính viếng tang lễ, và những tấm ảnh ngày đi quan đến chùa Hoàng Pháp Học Môn để làm lễ hỏa táng nhục thân Hòa Thượng.

Buổi sáng sau thời công phu, tôi dành một ít thời gian để tưởng niệm Hoà Thượng, tôi cố gắng nhưng không cách nào nhớ được lúc nào tôi đã gặp Hòa Thượng lần đầu tiên, chắc chắn là năm 1958, lúc Gia Đình Phật Tử Giác Minh dời Đoàn Quán từ Chùa Kim Cương trở về sinh hoạt lại tại chùa Giác Minh, thời ấy Hòa Thượng Đức Nghiệp đương kim Chủ Tịch Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt Tại Miền Nam, trú trì tại chùa Giác Hoa gần Rạp Cao Đồng Hưng Gia Định cùng với Cố Hòa Thượng Thích Quảng Thạc và Thượng Tọa Thích Minh Thông nay là Viện chủ Tổ đình Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại.

Chùa Giác Minh tọa lạc ở 578 Phan Thanh Giản Quận 3 Sài Gòn, thuở đó chùa nhỏ hẹp, lọt tòn là trú xứ của Hòa Thượng Thích Thanh Thạnh, bốn sư của chúng tôi, ngoài ra còn có Đại Đức Thích Đức Nhuận, Đại Đức Thích Thanh Cát (thường chư Tăng gọi là Cụ Giám, nghĩa là Giám tự), Đại Đức Thích Bình Minh, Đại Đức Thích Quảng Độ, Đại Đức Thích Tuệ Hải, Đại Đức Thích Chính Tiến (thường chư Tăng gọi là Cụ Tổng tức Tổng Thư Ký Giáo Hội) và các Sư Bác Thanh Đạm, Trí Hiền, Bác Như. Ngày nay Thầy Chính Tiến và Bác Như đã hoàn tục, chư Đại Đức đều là Hòa Thượng.

Thầy Đức Nhuận dáng người gầy ốm, nói giọng mũi, tôi không được rõ Thầy có bị viêm xoan hay không? Trông dáng Thầy có vẻ nghiêm khắc, nhưng khi nói chuyện Thầy thường cười hoan hỷ.

Có một lần, vào năm 1958, tôi đưa các em đoàn sinh Thiếu Niên đi cắm trại ở chùa Sùng Đức, Thủ Đức, gặp lúc Thầy đang tịnh dưỡng ở đó, tôi ngại các em làm ồn nên đưa đến một ngôi đình gần đó cắm trại, chạng vạng tối, Thầy xách đèn pile ra chỗ chúng tôi cắm trại thăm các em. Trưởng Nguyễn Đình Thống hầu chuyện với Thầy, còn tôi bận lo lửa trại cho các em, Thầy ở đó đến gần khuya mới ra về. Đó là lần hy hữu, Thầy ưu ái dự trại với chúng tôi.

Sau khi đi học tập cải tạo về, vào dịp Vu lan, chùa Giác Minh tổ chức truyền giới, trước đó mấy hôm, tôi đến chùa xin Thầy cho nhà tôi và bốn con quy y. Lễ quy y năm ấy do Thầy truyền giới, ngày ấy tôi bận đi làm nên không dự được, tôi trình cho Thầy biết, Thầy dạy :

- *Anh đừng lo chi hết, có Thầy đây rồi !*

Sau khi Thầy không còn làm Trụ trì chùa Giác Minh, Thầy phải dọn ra phòng khác, ở dưới tầng trệt, trước đó Thầy Quảng Long đã ở, tôi đến thăm hầu chuyện với Thầy một lúc thì có Giáo sư Doãn Quốc Sỹ tới thăm, Thầy hỏi tôi có biết Giáo sư không, tôi trả lời là đã có học mấy năm với Giáo sư ở Đại Học Vạn Hạnh, rồi Thầy và Giáo sư trao đổi với nhau về chuyện ngày ấy có một họa sĩ phát tâm sản xuất tượng đức Quán Thế Âm đứng trên quả địa cầu với hình dạng các đại lục láng quân, để cho người ta thỉnh về thờ vì lúc đó tượng Phật, ảnh Phật thật là khó kiếm. Người Cộng Sản đã hình tượng ra đức Quán Thế Âm, đứng trên đầu của Kark Mark, thế là người họa sĩ kia phải vào tù.

Năm 1996, nhà tôi và tôi về thăm Việt Nam, chúng tôi cùng bác Nhuận Pháp và anh Nguyễn Hữu Hy đến nhà Trưởng Thông Phương Đặng Văn Khuê, thấp cho anh nén hương, chia buồn với gia đình và trao mấy vật của Ban Chấp Hành Ái Hữu Vĩnh Nghiêm gửi cho gia đình.

Trên đường về, Bác Nhuận Pháp và tôi cùng ghé chùa Giác Minh thăm Hòa Thượng Đức Nhuận, sau khi vấn an sức khỏe, hình như Thầy có chủ ý nên đã nói với chúng tôi:

- *Trước khi Thầy về, công an đã sửa chữa phòng này cho Thầy ở.*

Đó là phòng của trụ trì, trước kia Thầy đã ở, phòng này mỗi bề chừng 3 thước, từ cửa bước vào, bên tay phải là bức tường lộng kiếng, nơi đó có kê một cái bàn làm việc nhỏ, bên tay trái có một tủ kính Thầy để kinh, cũng dùng để che khuất cái đơn ở phía sau, gần đầu nằm sát vách có kệ kính sách, phía tường còn lại, có hai cái ghế bành.

Nghe Thầy nói thế, tôi hiểu rằng Công an đã có gài rệp trong phòng, nên tôi chỉ nghe Thầy nói, chớ không dám hỏi thăm điều chi ngoài sức khỏe, Thầy đã kể cho chúng tôi nghe vài chi tiết trong vụ án của quý Thầy, Thầy cho biết có vị không vững tinh thần, nên đã khai báo. Còn Thầy có lần bị một tên chặc là Thứ Trưởng hỏi cung, tên ấy đề nghị trao đổi với tinh thần dân chủ và hỏi Thầy là trong nhóm nghe nói có bản Cương lĩnh, Thầy đề nghị nếu vậy thì để cho Thầy tự do trình bày, tên ấy đề nghị nghỉ giải lao 5 phút để ra ngoài hút thuốc, nhưng sau đó thì tên ấy chẳng trở lại. Thầy cho biết hôm ấy Thầy định nói là Nhóm có Cương lĩnh đó là: *Nam Quốc sơn hà Nam đế cư* của Lý Thường Kiệt, kể đó là *Bình Ngô Đại Cáo* của Nguyễn Trãi, và sau cùng là *Tuyên ngôn Độc Lập* của Hồ Chí Minh, sau đó Thầy được cho về.

Lần ấy Thầy dạy chúng tôi : *“ - Vì lý do gì, các Thầy làm việc trong Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam, đó là những vị hết sức kham nhẫn, các đạo hữu không nên bắt kính với những vị ấy.”*

Trong dịp này Thầy đã đề tặng sách cho một số chư Tăng như Hòa Thượng Thanh Đạm, Thượng Tọa Trí Hiền, và vài Trưởng Vĩnh Nhiễm, nhờ tôi mang về Mỹ gửi biếu, còn quyển của tôi trước khi đề tặng, Thầy hỏi :

“ - Tông năm nay được bao nhiêu ?”

Tôi trả lời cho Thầy biết tuổi tôi năm ấy, và xin cho biết, Thầy hỏi để làm chi, Thầy dạy :

“ - Xưa kia các anh còn nhỏ, gọi sao cũng được, nay đã khác rồi, cần biết để ghi cho thích hợp. ” Do đó Thầy đã ghi trong trong quyển Phật Học Tinh Hoa cho tôi: *“ Thân tặng Đạo hữu Huỳnh Ái Tông Người viết (ký tên: Nhuận) Phật lịch 2540-*

1996 “Tôi nhớ lần xuất bản đầu tiên, in trên giấy hoa, bản đặc biệt Thầy chỉ ký tên cho tôi, chớ không viết thêm chữ nào, Tập thơ Gió Thiêng cũng thế.

Năm 1999, tôi về Việt Nam, đến thăm Thầy mấy lần để xin sách của Thầy cho Trường Ngô mạnh Thu in thành tuyển tập, một lần tôi đến không vào được, nhìn vào cửa kiếng thấy Thầy Quảng Độ và Tuệ Sỹ ngồi ở ghế bành, có mấy vị Tăng khác ngồi quay lưng ra, tôi không nhìn rõ là ai. Thầy ngồi khuất sau tủ kính, về Mỹ tôi mới biết đó là lần họp đầu tiên của Viện Hóa Đạo do Hoà Thượng Quảng Độ làm Viện Trưởng. Thầy là Cố Vấn Chỉ Đạo Hội Đồng Viện Hóa Đạo.

Hôm khác đến thăm, thầy lấy tập thơ Sáng Một Niềm Tin, ký cho chúng tôi, Thầy viết : “ *Thân tặng Anh và Chị Huỳnh Ái Tông (ký tên: Nhuận) 19-6 kỷ mảo*”, vì lần ấy nhà tôi và tôi đến thăm Thầy, Thầy cũng cho biết, tập thơ này in tại Việt Nam, nhưng in dòng chữ : Viện Triết Lý Việt Nam & Triết Học Thế Giới California USA xuất bản, để tránh bị kiểm duyệt phiền phức. Trước đó, Thầy đã nhờ người quen gửi cho tôi một tập, với lời đề tặng : “ *Thầy rất thương, tặng Huỳnh Ái Tông*”, quyển này đạo hữu thủ quỹ Nguyệt san Phật Học thích quá, tôi phải đề tặng lại cho đạo hữu ấy, sau này Thầy có ấn bản mới, in trên giấy tốt, Thầy lại nhờ người gửi cho tôi với lời đề tặng : “ *Thân tặng Anh Phúc Trung Huỳnh Ái Tông (ký tên: Nhuận) 9-1-2001*”

Năm 2001, tôi có về thăm Việt Nam, bác Nhuận Pháp cho biết Thầy Quảng Độ bị quản thúc tại Thanh Minh Thiền Viện, Thầy Đức Nhuận có công an túc trực theo dõi, do có người nhờ tôi đến thăm Hòa Thượng Trí Quang và Thượng Tọa Tuệ Sỹ ở chùa Già Lam, nên tôi đã không đến thăm Thầy Đức Nhuận, vì tôi e ngại bị theo dõi và cho rằng tôi liên lạc, thông tin giữa quý Thầy. Bây giờ hối tiếc, tôi đã bỏ lỡ dịp cuối cùng thăm Thầy.

Tôi được biết Hoà Thượng Trí Tịnh, Pháp Hiển, Thiện Duyên có đến viếng tang, Thầy Nhật Thiện nguyên Giám Đốc Cô Nhi Viện Quách Thị Trang, nằm phía sau Việt Nam Quốc Tự, Thầy từ Mỹ về, có đến viếng tang và riêng anh Võ Đình Cường cũng có đến vào một buổi tối. Thượng Tọa Tuệ Sỹ dự từ đầu đến cuối lễ di quan.

Ngày di quan, nhiều Tăng, Ni và Phật Tử tham dự, khi Kim Quan đi ngang qua Tổ đình Vĩnh Nghiêm, đoàn xe dừng lại, di ảnh của Hòa Thượng được rước vào tiền đường Tổ đình để hành lễ. Oái oăm thay cho thế sự ! Thầy đã tranh đấu cho Đạo Pháp và Dân tộc, bị tù đầy, bị quản thúc cho đến hết cuộc đời, vậy mà khi Thầy đã xả báo thân, Mặt trận Tổ Quốc Việt Nam tại thành phố đi phúng viếng một tràng hoa lớn, để ca ngợi Thầy hay để chứng tỏ bất cứ điều chi, thì Thầy cũng đã an nhiên viên tịch rồi.

Tôi cũng nhận được một Điện tử thư từ Việt Nam gửi cho vài anh chị em đã sinh hoạt ở Gia Đình Phật Tử Giác Minh xưa kia: ...” *Mình thấy hơi buồn, sao các cụ khác không được bằng như cụ nhà mình thì đông quá cỡ, mà Hòa Thượng Đức Nhuận thì vắng vẻ quá, nên anh em ngồi nán lại đến hơn 10 giờ đêm cho đỡ vắng, hợ sợ !!!*

Tôi nghĩ ở quê nhà như thế, Người nằm xuống không gặp thời phải thế, nhưng trong tâm khảm người Phật tử khắp mọi nơi trên thế giới đều quy ngưỡng về Người, tưởng nhớ đến hạnh nguyện của Người, một đời vì Đạo Pháp và Dân tộc, bất khuất trước bạo lực. Thời nào Phật Giáo Việt Nam cũng có những bậc thánh tăng, nêu tấm gương sáng, soi đường cho hậu thế.

NGÀY Rằm THÁNG Chạp Năm Tân Tỵ - PHÚC TRUNG

CHIA BUỒN

*

*Được tin buồn, Thân Mẫu của Trường Nguyễn Văn Lâm:
Bà Quả Phụ Nguyễn Văn Lục, nữ danh Bùi Thị Huệ
mãn phần tại Học Môn Việt Nam, ngày 3 tháng 5, 2002
21 tháng 3 Nhâm Ngọ – Hưởng thọ 85 tuổi.*

*Ái Hữu Vĩnh Nghiêm xin chia buồn cùng Anh Chị Nguyễn Văn Lâm và Gia Quyển.
Xin cầu chúc hương linh Cụ Bà được siêu sanh về cõi Tịnh Độ.*

MỖI NGÀY TẬP CƯỜI THÊM MỘT LẦN

(Tiếp theo)

Huyền Ký

Cười hết bệnh

Chúng ta đánh mất 385 nụ cười trẻ thơ vì những lo âu phiền muộn của cuộc đời. Theo Y giới Tây phương, người không cười ngoài chuyện mất đi vẻ hồn nhiên tươi sáng, còn mất rất nhiều khả năng chống lại bệnh tật. Hệ thống miễn nhiễm hay tự đề kháng trong cơ thể người ít cười thường yếu u.

Nhiều đại học y khoa Bắc Mỹ như Havard, Nữ Ước, Waterloo, Loma Linda vv... ngày nay đã khám phá ra nhiều ích lợi lớn lao của cái cười: Người hay cười sẽ khiến cho cơ thể họ tiết ra nhiều chất cần thiết cho chuyên phòng và chống bệnh hơn như chất IgA (Immunoglobline A), Endorphine (một chất giảm đau rất công hiệu). Nhờ cười nhiều, các tế bào loại T trong máu cũng tăng lên, và chúng ta sẽ có sức đề kháng mạnh hơn, ít bị vi trùng tấn công hơn.

Ngoài việc giảm thiểu đau nhức (do chất Endorphine) cho các bệnh nhân bị phong thấp, cười cũng làm cho các khớp xương của họ đỡ bị sưng vì người cười nhiều có thêm chất Anti-inflammatory (chống sưng) trong cơ thể họ (theo Bác sĩ Susan Herchenborn). Ngoài ra, cười cũng làm giảm các chất hóc-môn (Cortisone) trong thận, là thứ gây ra chứng căng thẳng thần kinh hay căng cứng bắp thịt (theo bác sĩ Hans Selye). Cười nhiều hơn, cơ thể ta được thư giãn, thoải mái hơn. Cơ thể thoải mái (Relaxation) là một duyên do rất lớn để cho con người chúng ta đỡ bị vướng vào nhiều chứng bệnh như nhức đầu, đau tim, cao áp huyết, cao mỡ trong máu vv...(theo tài liệu của Bác sĩ H. Benson).

Cười cũng là phương cách rất tốt để chúng ta tổng xuất được khí dơ, hấp thụ được nhiều dưỡng khí nuôi bộ não, khiến cho đầu óc chúng ta thêm minh mẫn. Nhiều bác sĩ chuyên nghiên cứu về cười đã có kết luận chung như trên. Họ khuyến khích chúng ta nên đọc chuyện vui, nói đốc vui (Jokes) để cười cho nhiều và nên chọn phim diều mà coi, thay vì coi những phim bi lụy. "Chúng ta không nên đợi khi vui mới cười, mà nên cười cho vui!", một phương ngôn Âu Tây đã nói vậy.

Cười thoát chết?

Trong sự giao tiếp hàng ngày, nụ cười rút ngắn khoảng cách giữa con người. Ai hay cười thường gặp nhiều sự dễ dãi, nếu không nói là được hưởng nhiều lợi ích, cả về vật chất lẫn tinh thần. Câu chuyện nhờ nụ cười mà thoát chết dưới đây do nhà văn Antoine de Saint-Exupery kể lại, có lẽ là chuyện thật của chính ông hoặc của một người thân với ông. Câu chuyện này chứng tỏ Roger Rabbit rất có lý khi ông viết "đôi lúc, cười là khí giới duy nhất của chúng ta".

Antoine de Saint Exupery (1900- 1944) người Pháp, là một phi công và nhà văn nổi tiếng thế giới. Ông viết rất nhiều, riêng cuốn sách "Hoàng Tử bé" (The little Prince) thì được đọc giả khắp năm châu ưa chuộng, được dịch và in lại nhiều lần bằng các ngôn ngữ khác nhau. Câu chuyện Hoàng Tử Bé này được coi như một thứ truyện ngụ ngôn tuyệt vời của trẻ em và nó cũng gây nhiều cảm hứng suy tư về tâm linh cho cả giới người lớn.

Antoine de Saint-Exupery từng tham gia phe kháng chiến Tây Ban Nha chống nhà cầm quyền độc tài quân phiệt của tướng Franco. Ông cũng là một phi công chiến đấu chống Đức Quốc Xã trong thế chiến thứ II và chết trong nghĩa vụ năm 1944. Trong câu chuyện ông viết có tên là "Nụ cười" (Le Sourire - The Smile), ông kể lại câu chuyện của một nhân vật (xưng tôi) bị kẻ thù bắt nốt và biết sẽ bị xử bắn trong một vài ngày, đại ý như sau:

"Tôi biết chắc là mình sẽ bị giết nên tôi rất lo buồn và căng thẳng. Lục lọi trong túi quần coi còn điều thuốc lá nào mà lính canh bỏ quên chẳng, tôi chỉ tìm được có một điếu. Nhưng tay tôi run bắn, thật khó khăn mới cầm được điếu thuốc vào miệng. Nhưng hộp quẹt của tôi thì đã bị họ tịch thu mất rồi. Tôi nhìn người lính canh ngục qua song sắt. Hắn không thèm nhìn đến tôi, coi như tôi đã là cái thây ma rồi vậy. Tôi gọi thật to: " Ông có diêm quẹt không, làm ơn! Hắn nhún vai, nhìn tôi rồi tới gần mỗi lửa cho tôi. Lúc đó, người lính canh mới nhìn vào mắt tôi, và bỗng nhiên tôi mỉm cười. Tôi không biết vì sao mình lại cười được trong tình trạng ấy. Có thể vì tôi quá căng thẳng, mà cũng có lẽ vì khi hai người tới thật gần nhau, thì khó mà không mỉm cười! Dù với lý do gì thì tôi cũng đã mỉm cười.

"Thời điểm đó bỗng như có một tia chớp xẹt ngang, nối liền khoảng cách giữa hai trái tim chúng tôi, hai con người đồng loại. Tôi biết người canh ngục không muốn nhưng cũng đã tự nhiên mỉm cười, như bị lây nụ cười của tôi vậy. Hắn bật quẹt, đứng lại gần châm thuốc cho tôi, nhìn sâu vào mắt tôi và tiếp tục mỉm mỉm. Tôi cười lại với anh ta, ý thức đây là một con người, chứ không chỉ là một tên lính canh ngục. Cái nhìn của anh dành cho tôi hình như cũng có một ý nghĩa mới. Anh ta hỏi "Cậu có con chưa?" "Có chứ, tôi có hình chúng đây. Tôi lóng cọng lỏi tẩm hình gia đình trong ví chìa ra, và anh ta cũng đưa tôi coi hình lũ nhóc của anh. Anh ta bắt đầu nói tới những dự tính tương lai, những hy vọng anh muốn làm cho con sau này. Tôi chảy nước mắt: " Tôi e rằng tôi sẽ không còn cơ hội gặp lại vợ con nữa, tôi sẽ không được thấy chúng lớn khôn!" Anh ta nghe tôi nói, nước mắt anh cũng ứa ra. Rồi bất ngờ, chẳng nói chẳng rằng, anh lấy khóa mở cửa phòng giam và lặng lẽ dẫn tôi ra ngoài. Sau khi ra khỏi khu giam giữ tù nhân, anh ta đưa tôi ra phía cổng sau, rồi băng qua con hẻm, dẫn tôi ra ngoài phố chợ, thả cho tôi đi. Không nói một lời, anh lặng lẽ quay về trại. Tôi đã sống sót nhờ nụ cười. Đứng thế, nụ cười không tính toán, không mang ý đồ gì, đã làm cái gạch nối tự nhiên giữa hai tâm hồn."

Nhà văn Saint-Exupery kể lại câu chuyện về cái phút mấu nhiệm khiến cho hai tâm hồn nhận biết được bản chất chân thật của nhau - vốn không khác biệt, và không hề thù oán, sân hận... Nhận được nụ cười, đáp lại bằng nụ cười, người tù nhân và anh cai ngục đều mở được những cánh cửa khóa kín cái bản Tâm sâu thẳm trong họ. Những cái vỏ "phe này phái kia", những hình tướng "lính canh, người tù" bỗng nhiên rơi rớt hết. Họ chỉ còn là hai con người cùng có gia đình, cùng mang những hy vọng về tương lai con cái... Và trong một tích tắc, người lính canh bỗng tỉnh ngộ, nhận ra người tù nào có tội tình chi mà phải chờ chết?

(còn tiếp)

Tin Tức & Thư Tin

NHÀ LAM KHẮP NƠI

Ái hữu Vĩnh Nghiêm vùng Hoa Thịnh Đốn đã có một buổi họp tại tư gia của Trưởng *Thiện Thanh* Đặng Đình Khiết để chia buồn cùng Trưởng Nguyễn Văn Lâm và tang quyến. Sau đó là buổi họp mặt thân hữu, nhân dịp hai Trưởng *Thiên Thuận* Đào Hiếu Thảo vừa về từ Bangkok, để ACE áo lam cùng nhau hàn huyên và chia sẻ vui buồn.

(Điện thoại liên-lạc với trưởng Nguyễn Văn Lâm ở DC là :
(202) 347 9070 (W) (703) 378 5839 (H)

Truyền Tin: Được tin Trưởng Nguyễn Hữu Lộc, anh của Trưởng Nguyễn Tuyết Mai, bị biến chứng mạch máu não, bị liệt bên trái, phải ngồi xe lăn.. Điện thoại Trưởng Lộc & chị Châu ở San José là (408) 793- 4613. (H)

Tin nóng hổi, vừa thổi vừa đọc: Ngày 19/5/2002 vừa qua Trưởng *Diệu Hiền* Đặng Kim Kiểm đã thay mặt GĐPT Liên Hoa (Charlotte) mời GĐPT Vạn Hạnh (Raleigh) cùng tham dự Trại Tinh Tấn được tổ chức tại chùa Liên Hoa. Trưởng *Nguyễn Dũng* Lê Đình Du và Trưởng *Tâm Diệu*

Dương T. Mỹ đã hướng dẫn hơn 20 em đoàn sinh lái xe ba giờ đồng hồ về kết thân với GĐ bạn. Buổi trại đã để lại nhiều kỷ niệm đẹp và kết chặt thêm tình lam giữa hai Gia Đình. Riêng hai chị Trưởng lại được dịp vui vầy với nhau.

CẢM TẠ: Bản Tin xin cảm tạ sự hỗ trợ thân thương của quý Trưởng về mọi mặt. Công năng tươi tắn của quý Trưởng sẽ giúp cây Bản Tin ngày thêm xanh tươi, mạnh mẽ, và điều chắc chắn là ACE chúng ta sẽ cùng hưởng trái ngọt của cây lành.

Đính Chính

- Trong bản tin số 89, phần tin tức "Trưởng Diệu Thu đang tất bật lo toan giúp thành lập một đơn vị GĐPT mới tại chùa Cực Lạc Viện (không phải Điện) .
- Email của chị Diệu Thu Nguyễn Thị Tâm là QuynhTam6@aol.com – (kỳ trước thiếu số 6).

DANH SÁCH QUÝ TRƯỞNG ỦNG HỘ

Tính đến ngày 10/5/2002

KỶ YẾU	
Trần Minh Phương	\$30
Nguyễn Bá Lăng	50
Nguyễn Thanh Hùng	25
Nguyễn T. Nguyệt Ngân	25
H.T. Thích Thanh Đạm	50
Nguyễn Đức Côn	25
Vũ Đình Long	25
Nguyễn Như Khuê	25
Đặng Đình Khiết	250

NIÊN LIÊM	
Trần Minh Phương	\$30
Nguyễn Bá Lăng	30

BẢN TIN	
Trần Minh Phương	\$10
Nguyễn Bá Lăng	10
Phạm T. Hoài Chân	20
Ngũ Duy Thành	100

LỊCH

Trần Minh Phương	\$10
Nguyễn Bá Lăng	10

BẢN TIN

Ái Hữu Vĩnh Nghiêm
9909 Waterview Road
Raleigh, NC 27615

Phúc Trung HUỲNH ÁI TÔNG
5913 Colebrooke Lane
Louisville, KY 40219